

Can Maimó

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Prop del Cementiri de Roques Blanques
Emplaçament
Alçada: Al final del camí de can Maimó, que surt del camí a Roques Blanques
131

Coordenades:

Latitud: 41.45212
Longitud: 2.00798
UTM Est (X): 417142
UTM Nord (Y): 4589424

Classificació

Número de fitxa 08158 - 8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Popular Contemporani Modern
Segle XVI-XVII
Any 1602-66
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La part dedicada a l'agricultura està en pitjor estat de conservació
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. C03 Catàleg de Patrimoni Arquitectònic del Papiol.
Número inventari IPA 18771
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000300100DF18H
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo Gabaldón

Descripció

Conjunt d'edificacions que tanquen un barri o pati d'accés amb una gran portalada en arc carpanell. L'edifici principal es de planta rectangular, amb tres crugies, pis i golfes. La composició manté una forma simètrica creada a partir dels buits de la façana. La porta d'accés està solucionada en arc de mig punt, adovellat, i la resta d'obertures són en general, de llindars plans, i ornades amb pedra picada, exceptuant les del pis més alt, que són cinc finestres d'arc de mig punt, de gran verticalitat, obertes a sobre d'una motllura única que fa d'ampit continu, i acompanyades a banda i banda, per sengles finestres d'època posterior a la resta, sense cap decoració, però amb migs festejadors per dintre. Del conjunt de la façana, destaca el balcó central que més alt que la resta (la llinda té la data de 1688 i l'anagrama de JMS sota creu al mig). A la dreta d'aquest balcó, hi ha una finestra també de llindars plans, que presenta la data de 1602 i, al mig, entre el balcó i aquesta darrera finestra, hi ha un rellotge de sol de perímetre rectangular emmarcat amb la llegenda doble inscrita a la part de dalt i de baix: "Sólo marco las horas claras", i al naixement del gnòmon, l'anagrama JHS emmarcat per un sol. A la part esquerra de la façana, una finestra de menors dimensions, refeta, presenta en la llinda, un arc carpanell inscrit. Es troben imbricacions, cornisa i campanar d'espadanya, marcant la verticalitat de l'edifici, amb campana. Un segon rellotge de sol, desdibuixat, es troba a l'edifici annex lateral. A l'oest de la masia hi ha la casa dels masovers i d'altres dependències envoltades per una tanca o barri, que té l'accés a manera de portal d'arc carpanell, adovellat. A la cantonada hi ha una capella, dedicada a la Mare de Déu del Carme. Un campanar d'espadanya corona l'angle del carener de la teulada.

Observacions:

És una de les masies millor conservades del municipi. És també un dels pocs exemples que queden al Papiol d'una masia tradicional amb tots els estris i el mobiliari que reflecteixen la seqüència històrica de la seva ocupació.

No s'ha realitzat cap estudi de la mateixa. Hi tenia era pel batre, encara visible al davant de la casa, barri i un enorme celler. També hi havia un molí d'aigua (avui desaparegut), del qual resten diverses canalitzacions per a conduir les aigües corrents dins el conjunt edificat.

A la casa es conserven diverses i variades mostres del mobiliari propi dels darrers anys de la seva ocupació, amb una presència important de mobles de principis del segle XX. Resulten rellevants: un arca de núvia del segle XVIII, diversos mobles alfonsins, pintures a l'oli, gravats, portes decorades i mobiliari modernista, antics documents de caire administratiu emmarcats...

Resulta interessant també la cuina del darrer pis, d'inicis del segle XX, la qual conserva els estris del moment de la seva construcció, i un ascensor que es feia servir per a traslladar el menjar als altres pisos de l'habitatge.

Història

De l'estructura de la masia, es deriva la importància que va tenir a la primera meitat del segle XX. La disposició i proliferació d'alcobes construïdes a finals del XIX,- principis del XX., potser ens estigui parlant de l'arribada de molta gent a la casa.

Un altre fet destacable és la importància de la vinya, fet que es fa palès en les enormes estructures dedicades a celler que hi ha a la planta baixa del conjunt arquitectònic.

Bibliografia

Faura Arís, A. (1996) L'Abans del Papiol. Recull gràfic 1890-1960. Ed.: Efadós. Col·lecció: Baix Llobregat. El Papiol.

